

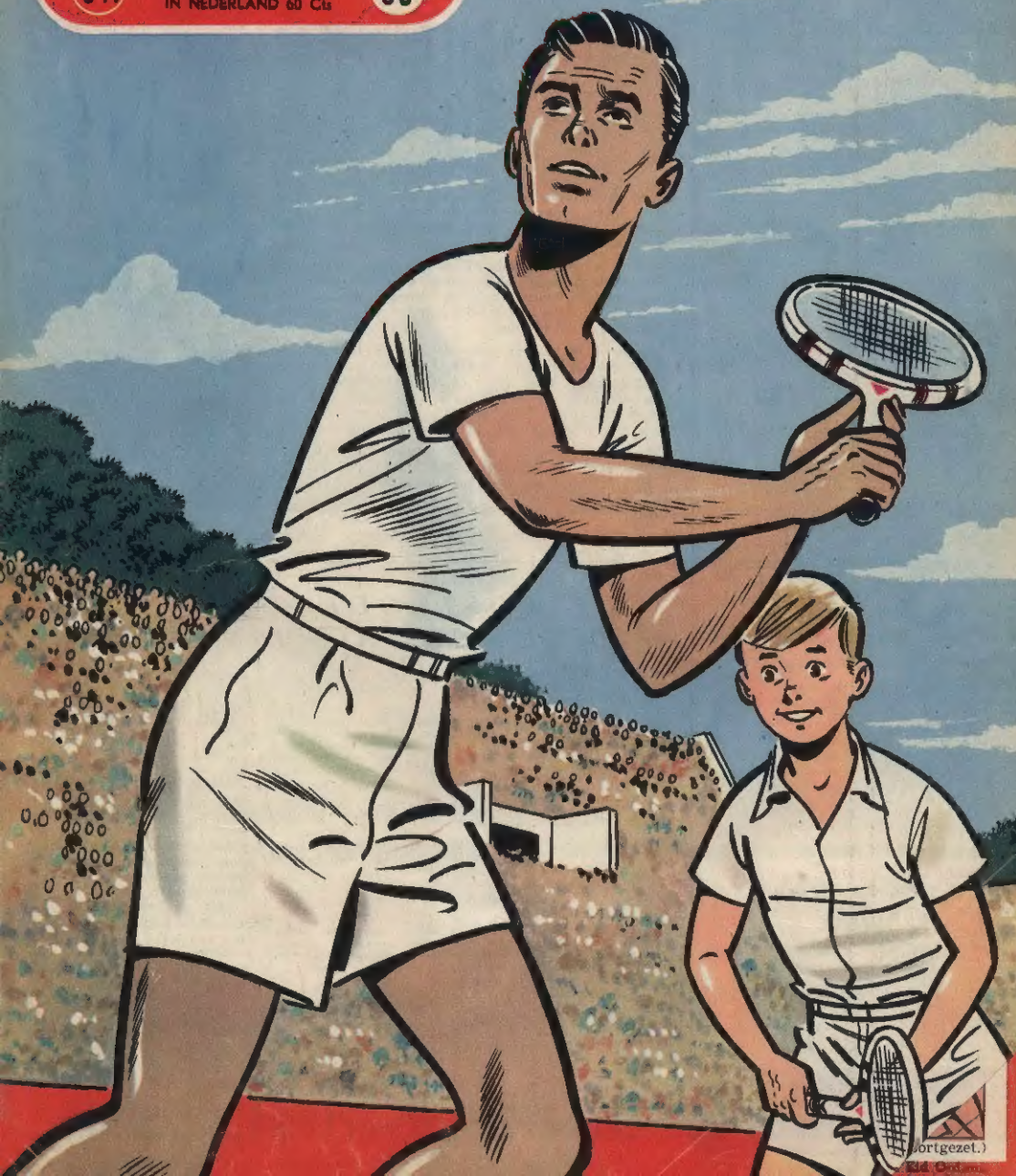

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR 8 F. 38
IN NEDERLAND 60 Cts

IN DIT NUMMER :
TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN
EN HET VERVOLG VAN
JARI EN DE KAMPIOEN

(vervolgd)
Kid Comics

DE KUIFJE'S BON

Weldra breken de lange winteravonden aan.

Breng deze avonden op gezellige wijze door en collectieer veel KUIFJE'S bons. In de lente kan je dan vast een van de prachtige geschenken van onderstaande lijst uitkiezen:

DE AARDRIJKSDE VAN BELGIE: De waterlopen, de landschappen, de landbouw, de handel, de nijverheid en de vervoerwegen van België in prachtige kleurloze. Zeventien tekenen van 10 chromo's.

Per reeks: 50 punten.
N. B. — Afzonderlijke chromo's zijn verkrijgbaar in ruil voor: 5 punten per kleine chromo (7 x 9), 10 punten per grote chromo (9 x 12).
Wie in een keer 30 grote chromo's van een album bestelt, zal ze voor 200 punten krijgen.

DE AFDRUKPLAATJES KUIFJE, Zes reeksen.
Per reeks: 50 punten.
HEY BRIEFPAPIER KUIFJE: Kraft van 10 verschillende omlagen en bladen.

Per kaart: 100 punten.
DE KUIFJE'S CHROMO'S VAN DE VERZAMELING « RIJEN EN WETEN »: 5 reeksen van 6 prachtige chromo's groot formaat.

VLEIETUIGEN (Oorsprong tot 1914)
10 reeksen.

VLEIETUIGEN (Oorsprong 1939-1945)
10 reeksen.

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900):
10 reeksen.

MARINE (Oorsprong tot 1700): 10 reeksen.
LUCHTSCHIEPEN 6 reeksen verkrijgbaar 4 in voorbereiding.

Per reeks: 100 punten.
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST: Verkrijgbaar 12 stappen met elk 5 prachtige kleurpreproducties (21 x 27 cm).

Per map: 200 punten.
DE PORTEFEUILLE KUIFJE. 200 punten.

DE KUIFJE'S PUZZLE IN KANTON. 200 punten.

HET GANZENSPEL KUIFJE-BOBBIE. 200 punten.

DE KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT. 500 punten.

Om je doel te bereiken verzamel je eenvoudig de KUIFJE'S PUNTEN welke je in groten getale vindt op de eerste-rangsproducten:

**VICTORIA - PILSBERG
PALMAFINA - MATERNE
GRIMARD - BORSA - PANA
PROSMANS - HORTON
SKI & FRANCO-SUISSE
JUCY & WHIP - NOSTA
TOSELLI - LE TIGRE**

Veel geluk!

Deze bons naar KUIFJE, Dienst 7, Lombardstraat, 24, Brussel, of mail ze in een wachthuis naar A L'INNOVATION.

JAAK IS ACHTTIEN JAAR

ZIJN vakantie heeft hij opgevoerd om zich bezig te houden met een groep kleine jongens in een vakantiekolonie aan zee. Toen Jaak vernam dat zijn moeder, die een zakenreis had moeten ondernemen in het buitenland, op 15 oogst weer terug thuis zou zijn, vroeg hij in het kamp een paar dagen verlof, en nam de eerste trein naar huis, want hij wist dat er niemand thuis zou zijn om moeder te verwelkomen.

Thuis gekomen opende hij al de ramen, maakte een klein koud soepje klaar, vulde de vazen met bloemen, en toen moeder over de drempel schreed, was ze waarlijk zéér ontroerd door deze onverwachte attentie van haar zoon.

Nadat Jaak dan de volgende dag zijn moeder had begeleid naar de trein, waarmee zij zich zou begeven naar de plaats waar vader en kleine broers en zusters hun vakantie doorbrachten, keerde Jaak naar het jeugdkamp terug om er zijn verantwoordelijkheid weer op te nemen tot het einde van de vakantie.

En wanneer Jaak zich 's avonds moe te ruste legde, was hij gelukkiger dan om het even wie, want hij wist dat hij zijn vakantie niet nutteloos heeft doorgebracht.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

PAUL COSTERS, Kallebeekstraat, 410, Hever (Brabant), zoekt een pennenvoerster in Nederland. Leef tijd twaalf à veertien jaar.

WIM KOUWENBERG, Burgemeester Pruisingsel, 112A, Vlaardingen - Nederland, knutselt graag, is veertien jaar oud, houdt van moderne muziek (pop, rock 'n' roll, rock jazz) en zou graag met een Belgische Kuifjelezer in het Nederlands willen corresponderen.

JOHNNY GOEMAN, Generaal Elsenhowerlei, 22, Borgervliet-Antwerpen, zou willen in contact komen met postzegelverzamelaars van 10 tot 16 jaar uit het buitenland. Voortaal - Nederlanden.

WILLY VAN DIEST, Hallebeek, 11, Elingen, zou allerlei punten en omlagen willen ruilen. Men schrijft hem rechtstreeks voor de voorwaarden.

★

JAN VAN EGGERMONT, van Hove, heeft ons artikel over de parking ook met veel aandacht gelezen, en om ons ondergrondse parking.

Beste dank voor dit ontwerp!

DE ZEE, DE ZON EN HET ZUIDEN

WAAROVER spreken twee medewerkers wanneer ze elkaar in de Lombardstraat, voor de ingang van het huis nummer 24 op het IJF lopen? Natuurlijk over de vakantie.

— Waar ben jij geweest? Hoe was het daar? Ga je er volgend jaar weer heen? Enz... enz...

Zo ben ik te weten gekomen dat de voornaamste medewerkers van « Kuifje » allen een voorkeuren hebben voor de zee, het zuiden of... hun eigen tuin!

Hergé is het verst van al geweest, want hij heeft met een boot een grote tocht door de Middellandse zee gemaakt. Vandaar steen vertoefde verschillende weken in Spanje. (En wie weet bracht hij ons vandaar geen daverend verhaal mee in de beste traditie van « Het Spaanse Spook »?...)

Bob Demoor heeft zich laten bekoren door het zonnige Italië. Onze vriend Tibet heeft zijn familie bezocht te Marseille (zoals je weet is hij een broer van Marius en Olive). Jacques Martin bracht enkele aangename weken door in Zwitserland. De leden van de vaste staf van de redactie hadden allen een zwak voor de Côte d'Azur. Weinberg, Craenhals en enkele anderen nog hebben hun vakantiedagen aan het Noordzeestrand doorgebracht. De overigen bleven thuis, bij gebrek aan tijd, of eenvoudig omdat al dat slechte nieuws over het gure weer in Noord-Italië, in Zuid Frankrijk en zo wat overal in Europa hen de moed had ontnomen dit jaar vakantie te nemen. Maar je mag er van overtuigd zijn: zij zullen volgend jaar een dubbel vakantierestje nemen!

Wie van avonturen houdt...

...zal binnenkort zijn guding krijgen, want van nummer 42 af publiceren wij een nieuwe, grote avonturenroman.

Het begon op een beroerde dag, tijdens de jongste oorlog, op een eilandje ergens in de Stille Oceaan...

Maar ja, meer mag ik er niet van vertellen. Nog een paar weken geduld!

Vergeet niet, dat weldra onze jaarlijkse Grote Kuifje's prijsvraag van wal steekt!

VOLGENDE WEEK, TER GELEGENHEID VAN DE ELFDE VERJAARDAG VAN « KUIFJE », PUBLICEREN WIJ EEN

SENSATIONEEL SPECIAAL NUMMER!

Dog Bull trilt letterlijk van ongeduld om in het bezit te komen van zijn goudmijn. Hij gaat naar de notaris.

Neen, mijnheer laktpot, ik had niet de indruk dat ze gewa-
pend zijn...

Goed, laat ze dan
maar binnen komen.

Ha, mijnheer de notaris, ik hoop dat u uw geheugen heeft
terugggevonden?

Ja... ja... mijnheer Dog
Bull. Ik heb ook het dub-
bel van mijn brief weer-
gevonden.

Maar... hum... ik vrees dat u
mijn proza verkeerd heeft
geïnterpreteerd...

WAT? Heeft men al dan niet goud gevonden op
mijn eigendom?

Ja, ja zeker... maar...

Kalmpjes aan sheriff,
laat mijnheer toe zich
nader te verklaren!

Zie jij dan niet dat die kerel me
wil bedriegen?

Maar neen, baas, je hebt zijn
proza verkeerd geïnterpreteerd!

Ziezo, dat is reeds opgeknappt.
Want als die dwazerik zich
met de zank gaat bemoeien,
loopt alles in het honderd!

En geef me nu mijn eigendomsbewijs
Ik wil mijn goudmijn uitbaten.

Welke
goudmijn?...

WAT?
WELKE GOUDMIJN!...

Ik heb nooit geschreven dat
er zich een goudmijn bevond.
Men heeft er goud gevonden.
Dat is al.

Wel, waar is dan dat goud?...

Mijn schoonbrader heeft op je
grondgebied tijdens een wande-
ling een gouden dollar gevonden.
en ik heb gedacht dat ik er goed
aan deed u te waarschuwen...

EEN GOUDEN
DOLLAR?

En nu moet u me verontschuldigen, want ik heb nog
veel werk.

LAAT ME LOS!
IK MAAK HEM EEN KOPJE
KLEINER!

(Wordt voortgezet.)

De erfenis

Harald is er van overtuigd dat Ogir

Een paard! Ik vreesde hier wat anders te vinden. Maar is dat zijn paard?

Ja, het is goed en wel zijn paard! Kijk, het mist een hoefijzer aan zijn linker-achterpoot.

Zonder jou, Tuskarora, zouden we er nooit iets van vermoed hebben!

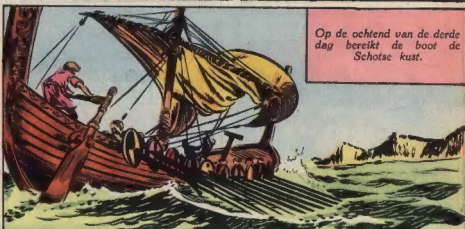
Enkele uren later varen de drie vrienden met een grote anek langs de «Zwanenweg» naar Schotland.

Wij zullen weldra de verklaring krijgen van al deze vreemde gebeurtenissen. De kolonisten van het land van Sigurd zijn me onderdanigheid verschuldigd. Zonder van mijn gezag als Jarl (!) te willen misbruik maken, zal ik hen vragen ons te helpen.

(1) Jarl: baron.

Op de ochtend van de derde dag bereikt de boot de Schotse kust.

Ik ben Hakio Hardrade (2) bij de gade van koning Helge, gouverneur van dit land. Welkom, Harald, en wees er van overtuigd dat ik fier ben dat dit land toekomt aan een beroemde zeeheld!

(2) Harald: de strange.

Ik zal u zonder dralen naar het paleis brengen. Dat is een grootsprakerige benaming, maar uw residentie is zeer ruim en u zult er van een heerlijk panorama kunnen genieten.

Maar op een hoogte...

Daar zijn ze!

van Sigurd

Zekst en tekeningen van F. FUNCKEN

leeft en hij heeft zich voorgenomen de verrader te vinden...

De streek is zeer mooi, maar tevens zeer wild.

Op dit ogenblik horen de ruiters een dof gedonder, en een enorme rotsblok stort naar beneden.

Die geweldige rotsblokken blijven wonderbaar in evenwicht...

Met vinnige reflexbeweging geeft de gouverneur een zweepslag aan het paard van Harald...

Hinnikend springt het paard vooruit.

Op het nippertje ontsnapt!

Als een eekhoorn springt Tuskarora op de rotsen.

Nu heb ik je te pakken, schurk!

Maar tot grote verbazing van de roodhuid...

FERBER

de specialist van de miniatuur-
treinen opent op de

Legrandlaan, 14

een nieuw bijhuis.

Daar kun je al de modellen
vinden, waar je van droomt:

MÄRKLIN
TRIX EXPRESS
RIVAROSS
FLEISCHMANN
BILLER
REVELL
DINKY TOYS
TEKNO TOYS
MECCANO
DUX
SCHUCO
WESA

Voor alle inlichtingen, catalogus, enz.,
schrijf nog vandaag naar

FERBER

of beter nog: breng een bezoek aan
een van de Ferberwinkels te Brussel:

Sint-Jansstraat, 41

Tel.: 12.91.01

P.C.Nr 7836.70

Legrandlaan, 14

Tel.: 48.63.10

Munthofstraat, -138

Tel.: 37.65.42

P.C.Nr 7629.90

Het verleden en het heden: een piloot met een normaal vliegpak links en naast hem de Amerikaanse testpiloot Jozef Konrad met een gloednieuw pak, dat hem op afdoende wijze zal beschermen.

kon afspringen zonder dat dit de onvermijdelijke dood tot gevolg had. Je weet wel dat er rond de aarde een luchtlag hangt, en dat wij zonder lucht niet kunnen leven. Al naar gelang men zich van de aarde verwijdt, wordt de luchtlag dunner en verandert ook de samenstelling van deze laag, d.w.z. dat het zuurstofgehalte afneemt. Op een hoogte van 6.000 m kan een mens niet meer leven wanneer hij geen zuurstofapparaat bij zich heeft. De kajuiten van de moderne vliegtuigen worden onder druk geplaatst. Op een hoogte van 7.000 m hebben ze nog dezelfde druk als op 4.000 m. De mens kan er verblijven zonder

HOOGTE DOODSG

ENKELE jaren geleden stapte men in een jachtvliegtuig zoals in een auto. Men had daarvoor geen speciale uitrusting nodig, een helm en een overall volstonden. Het gebeurde ook wel dat de piloten van de jachtvliegtuigen met hun beste uniform de lucht instegen. Maar, thans is het met de vrijheid van de piloten gedaan en ze kunnen zich niet meer kleden zoals zij het goedvinden.

De piloot, die gekleed met een doodgewone overall het hoogterekord wil breken, zou het zich beklagen. De mogelijkheden van de machine reiken inderdaad veel verder dan de fysische weerstandskracht van de mens en om een evenwicht te scheppen tussen mens en machine, moest er beroep gedaan worden op de wetenschap.

De wetenschap moest de piloot de mogelijkheid geven een zeer grote hoogte te verdragen en bovendien moest zij er voor zorgen dat hij, in geval van nood, met zijn valscher

hinder te ondervinden. De piloot, die niet in een kajuit zit waar de luchtdruk zo vernuftig werd geregeld, zet dan zijn zuurstofmasker op om normaal te kunnen ademen.

Het hele vraagstuk is daarmee echter nog niet opgelost. Inderdaad, wat gebeurt er wanneer de piloot gedwongen is uit zijn vliegtuig te springen? Je hebt al gehoord over de uitwerpbare zetel, die normaal tot op een hoogte van 10.000 m kan gebruikt worden. De moderne vliegtuigen zijn zo snel dat de piloot onbekwaam zou zijn zijn vliegtuig te verlaten, indien men er niet die uitwerpbare zetel had op gevonden.

Eens boven de 10.000 m is de luchtdruk zo zwak dat het menselijk lichaam, brutaal van de kabine in de atmosfeer geprojecteerd, letterlijk zou uiteen springen. De druk van het bloed wordt niet meer in evenwicht gehouden door de druk in de kajuit en is zó hevig dat de bloedvaten barsten.

Men heeft er dan aan gedacht de piloot

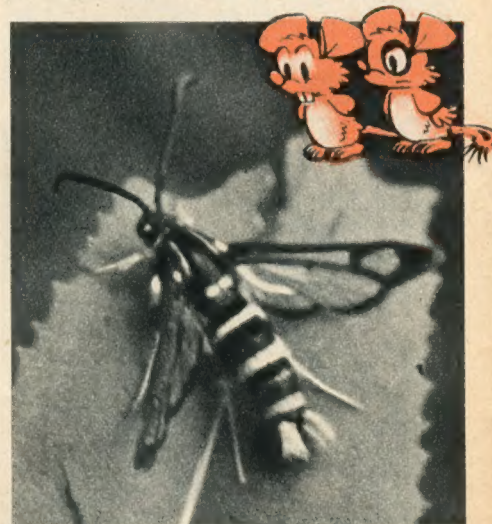
DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

EEN RARE VLINDER

IS dit insect een vlieg, een vlinder of een waterjuffer? Weet je het? Het is heel eenvoudig een vlinder, maar dan een vlinder die uitgerust is als een moderne krijger. Hij heeft zich vermomd in een vrees-aanjagende wesp en wanneer men die wesp ziet, blijft men wel op afstand. Die vermoming is werkelijk geniaal, want... die vlinder is helemaal onschuldig en steekt niet!

In de kleine jungle van het groene dal zijn alle dieren bang voor de wesp en maken zich uit de buurt wanneer ze komt aansuizen. Onnodig te vertellen dat onze vlinder daarvan profiteert. Je ziet, ook in de dierenwereld kan schijn bedriegen!

Volgende week: DE WATERJUFFER

samen met zijn kajuit te redden. Hij zou dus in zijn zetel blijven zitten en heel de kajuit zou zich van het vliegtuig afscheiden en dalen tot op 4.000 of 5.000 m. Van op deze hoogte zou de piloot zich met een eenvoudig valscherp verdedigen kunnen laten zakken. In dit systeem schuilt er echter een fout: wat gedaan wanneer de stuurhut vernield werd? De oplossing van de uitwerpbare kajuit scheen dus niet de beste en daarom zocht men naar een omhulsel dat de piloot zou beschermen.

Deze omhulsels zien er uit als een duikerpak en zij bevatten genoeg zuurstof om de piloot toe te laten een val van 25.000 m tot 5.000 m te maken. Bovendien isoleert dit pak de piloot zo volledig, dat hij zelfs in het water kan terecht komen zonder bloedopdrang te krijgen. Om de gewel-

20.000 M... EVAAR!

dige verhitting, die ontstaat door de snelle wrijving met de lucht, draaglijk te maken, heeft men het hermetisch gesloten pak ook nog van een ventilatiesysteem voorzien.

De geleerden moesten de piloot echter niet alleen uitrusten om op grote hoogte te vliegen en om in geval van nood uit zijn toestel te kunnen springen, zij moesten ook nog aan zijn bloedsomloop denken. Je weet wel dat, wanneer je in een auto zit en deze plotseling snel vooruit schiet, je tegen de rugleuning van je zetel geplakt wordt. Remt de auto plotseling en krachtig, dan ga je met je neus tegen de voorruit. Moest de piloot nu met zijn machine bv. een plotselinge snelle bocht maakt, dan is de schok die hij krijgt zo hevig dat het bloed uit sommige delen van het lichaam letterlijk wegloopt. Hij ziet niet meer en dreigt te stikken. Hij bevindt zich in doodgevaar. Om hieraan nu te verhelpen heeft men de pneumatische pakken uitgevonden, die er voor zorgen dat de druk op het lichaam in evenwicht wordt gehouden en een regelmatige bloedsomloop mogelijk is. De piloten van de moderne vliegtuigen zijn bijna allemaal verplicht zo'n pak aan te trekken wanneer zij opstijgen.

DE SUPERSONISCHE KLEERKAST

UITLEG BIJ DE TEKENINGEN

1. Kussen met zuurstofflessen voor het afspringen.
2. Pneumatische reddingsloep.
3. Valscherp.
4. Koord om het valscherp te openen.
- 5 en 16. Een vlotter, die het mechanisme om de reddingsgordel op de pompen automatisch in werking brengt.
6. Gesp om de reddingsgordel aan te spannen of losser te maken.
- 7 en 11. Schouderceintuur en riemen om het valscherp te bevestigen.
- 8 en 13. Zakjes met fluorescente producten.
9. Ceintuur van de zetel en tuig van het valscherp.
10. Handvat om het valscherp te openen.
12. Gesp om de reddingsgordel vast te maken.
14. Reddingsgordel.
15. Koppeling van zuurstof en radioceintuur.
17. Koppeling van het speciaal pak dat de piloot toelaat aan bruuske acceleraties te weerstaan.

DE PAARDENVLIEG DOET 1.316 KM. PER UUR

KUIJJE WEET HET...

VERMITS het op deze bladzijde toch over vliegen gaat, nemen we even een kijkje in het dierenrijk en staan stomverbaasd over de prestaties die daar bereikt worden. Wist je dat een paardenvlieg, ja zo'n stomme paardenvlieg, die er alles behalve aantrekkelijk uit ziet, met een

snelheid van 1.316 km per uur door de lucht suist? Ze hoeft daarvoor niet eens een speciaal jasje aan te trekken en, van te bruuske acceleraties ondervindt ze geen last!

Wist je dat de goudadelaar een snelheid van 193 km per uur kan bereiken en de albatros op een hoogte van 1.035 m een snelheid van 160 km per uur aanhoudt. Deze snelheid werd met een chronometer gecontroleerd. Niets is mooier dan de vlucht van een albatros te volgen; deze grote en machtige vogel vliegt inderdaad soepel en gracieus. Een Amerikaans natuurkundige vertelt van een albatros die een schip bestendig volgde over een afstand van 4.800 km. Van

uithoudingsvermogen gesproken!

De sperwer vliegt met een kruissnelheid van 40 km per uur, maar kan 96 km halen als het moet, een kraai vliegt met de snelheid van 56 km per uur, tijdens de trek naar het noorden of het zuiden zet zij er nog meer speed achter. Men heeft kraaien aangetroffen op een hoogte van 3.666 meter. De reidsuil is een wonder van spierkracht, soepelheid en uithoudingsvermogen. Vier uren lang kan zij vliegen met een snelheid van 90 km per uur, haar maximum snelheid moet zowat bij de 144 km per uur liggen! De adersgans slaat ook niet om voor 144 per uur en de Canadese gans werd meer dan

eens aangetroffen op een hoogte van 8.700 meter, daar waar de mens het dus zonder zuurstofapparaat niet meer uithouden kan.

En nu nog een woordje over de zwaluw. Je kent de zwaluw maar weet je ook hoe snel deze kleine, sierlijke vogel vliegen kan? Een Duitser liet een tamme zwaluw op samen met zijn reidsuil op 595 km van zijn woonplaats. De zwaluw was in drie uren thuis, de duiven kwamen later. De zwaluw had de afstand afgelegd met een snelheid van 220 km per uur.

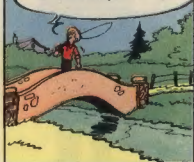
Natuurkundigen controleerden de vlucht van een zwaluw van Parijs naar Roubaix 236 km in anderhalf uur. Een piloot die een zwerm zwaluwen ontmoette op hun lenietrek controleerde hun snelheid: 240 km per uur.

Het loze vissertje

door
TJBEX

Des winters
als het regent
dan zijn de vissen
ja diep... Dan komt
het loze
vissertje... ♪

Ha! Ha! Kijk me dat aan! Hela!
Het is hier verboden te vissen!

Die zal opnieuw beginnen,
dat zie ik zo!

EN KAN NIET LATER

Opgepast! Mijn flair
zeft me dat er hier
was ligt!

PLOP

Ik kan niets zeggen... Geen
vis, dus kan ik geen bekeuring
geven... Maar pes op!

Deze keer
ga ik
verder!

Ben je nog altijd daar?

Het is hier toch niet
verboden een
voetbad te
nemen?

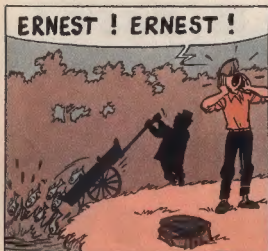
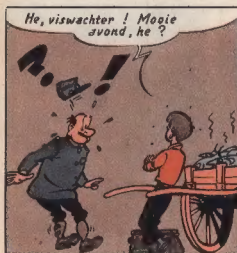
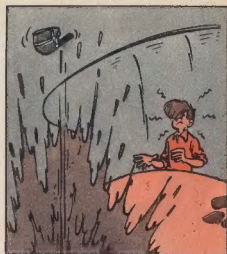
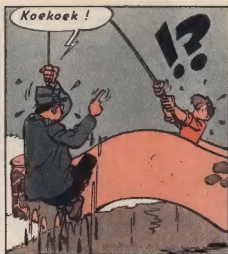
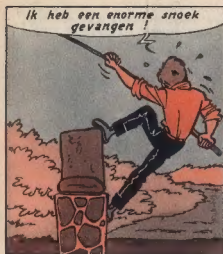
Kan ik niets op zeggen...
Dat is niet verboden... En
ik zie zelfs geen hengelroede!

GEEN
HENDELROEDE?

PUZZELN MET DE BIJEN

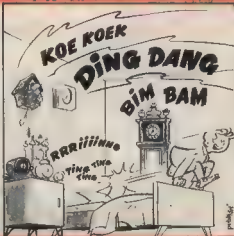
WEET je hoe de bijen teverke gaan? Ze maken eerst in

DE TEST VAN DE WEEK

1. JE ZIET EEN HAAR IN DE SOEP:
 - a) Je hebt op slag geen honger meer en je welgert dat bord te eten.
 - b) Met je lepel doe je het diskreet onder de rand van je bord glijden.
 - c) Je grijpt het met je vingers en je zwaait het triomfantelijk over de tafel.
 - d) Je eet alles op zonder commentaar.
2. ALS DENKERT WORDT ER FRUIT OPGEEND, MAAR HET ZIET ER NIET ERG LEKKER UIT:
 - a) Je neemt er dus niets van.
 - b) Je legt een rotte vrucht voorrechtig opzij.
 - c) Je kiest en je keurt en je komt op welke gevolgen het eten van te rijpe vruchten kan hebben: bulkloop, enz.
 - d) Je eet het fruit op... zelfs als het slecht is.
3. HET GLAS DAT JE KRIJGT IS NIET ERG SCHOON:
 - a) Je vraagt er een ander te halen.
 - b) Je tracht het schoon te wassen zonder de aandacht op je te vestigen.
 - c) Je toont het glas en vraagt of het niet wat properder zou kunnen zijn?
 - d) Je merkt niets.
4. MEN PRESENTEERT EEN SCHOTEL GEMAAKT VAN RESTEN:
 - a) Je prullt.
 - b) Je neemt er een klein beetje van.
 - c) Je laat opmerken dat je dat gerecht reeds gegeten hebt, zij het dan ook onder een andere vorm...
 - d) Je neemt twee keer en je hapt gretig toe.
5. JE MERKT EEN WORM IN DE SLA, DIE OP JE BORD LIGT:
 - a) Je glijt en je schuift je bord weg.
 - b) Je laat handig het blad met de worm onder de rand van je bord glijden.
 - c) Je maakt er allerlei opmerkingen rond, die geestig moeten zijn maar die de andere inleigetonen een raar gevoel in de maagstreek bezorgen.
 - d) Je verwijderd de worm en je eet de sla.

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST!

GRENADIER

VERTELT...

SPeel MET ONS MEE

DE AUTO

— Met deze auto, zei de verkoper zult u de wereld zien.
Koper: Welke wereld bedoelt u? Deze wereld of de andere?

KINDERLIJKE VRAAG

Tante bij het avondeten:
— Wille, deze kleine sardientjes worden door de grote vissen opgegeten in de zee.
De vierjarige Wille:
— Maar, tante, hoe krijgen de grote vissen de blikjes open?

NOG ZO DOM NIET

Meester: Jan, geef me een zin waarin het woord «el» voorkomt.
Jan: Glisteren heb ik een taart gegeten.
Meester: Jan, waar zit het woord «el» in die zin?
Jan: Maar het el zit toch in de taart, meester!
(Mopjes ingezonden door E. Vanmoerkerke, Rosclart)

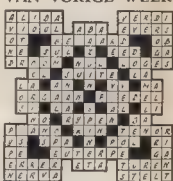
SPORTIEF

Jan: Piet, doe jij ook aan wintersport?
Piet: Ja, ik hoest

EEN NOESTE WERKER

Jansens tot Peters
— Ik werk voor twee.
Peters tot Jansens:
— En ik werk voor drie!
— Dat kan niet!
— Toch! Ik werk voor vrouw en twee kinderen
(Mopjes ingezonden door E. Altmersch, St-Andries)

DE OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

BADEN POWELL

GOUDKRUST, in 1895. Na heel wat avonturen in verschillende landen te hebben beleefd, leidt B-P. samen met Francis Scott een expeditie tegen de koning Prempeh. Zij kunnen de verbinding tot stand brengen met de troepen van de koning van Bekwal, een trouwe bondgenoot. Met zijn soldaten slaagt B-P. er in door te dringen tot Kumasi, hoofdstad van koning Prempeh.

Tekst van Mark Jansen
Illustraties van Norman

Deze verkenners worden uitgestuurd door Prempeh. Zij willen er zich rekenschap van geven dat de weg vrij is. Opgepast!

Eik neemt er een van voor zijn rekening

En nu tussen ons

Maar B-P. glijdt af...

Jij zult sterven, vervloekte Blanke!

Maar plotseling...

Goed gewerkt! En dank je... Je hebt mij het leven gered!

De volgende dag wordt Kumasi zorgvuldig geëxploreerd.

Dit is hun folterboom. Maar het schijnt dat Prempeh een schat verbergt. Wij moeten die vinden!

Kijk, een stenen muur!

Die stenen werden onlangs losgemaakt.

Breng houvelen. Wij moeten die muur neerhalen!

Wij zijn er!

Ha, dat is de schatkamer! Laat er ons een blok in werpen...

De goede trouw van KAPITEIN ROGGEVELD

VERHAAL VAN YVES DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR DINO ATTANASIO

MUNHEER PUNTA, hebt u over de zaak nagedacht en leent u mij het geld?

— Ik hoefde daar niet eens meer over na te denken, kapitein Roggeveld. Ik heb neen gezegd, dus is het neen, behalve als u mijn voorwaarden aanneemt.

— Ik moet u dus mijn boot, mijn « Santa Lucia » verkopen?... Maar mijnheer Punta, dat is alles wat ik bezit. Het is het erfstuk dat ik mijn kinderen wil nalaten en het is met mijn boot dat ik mijn kost moet verdienen. Als mijn zoon volwassen is, dan zal hij kapitein van de « Santa Lucia » worden. Het is een goed schip!

HIT is een goed schip, maar het is wel een uw schuldeisers verkocht worden indien u binnen drie dagen de nieuwe motor, welke u erin hebt gestoken niet kan afbetalen. U weet wel, kapitein, dat alleen mijn voorstel u van de volledige andergang kan vrijwaren. Geef toe dat ik zeer vrijgevig ben. Indien de boot per eendob wordt verkocht, heb ik hem voor een appel en een ei. En nu bied ik er u meer voor dan zijn eigenlijke waarde. Bovendien toeken ik een kontrakt van drie jaar en ik betaal u uw loon als kapitein uit. Wat wilt u nog meer?

De oude kapitein Roggeveld lip naar het venster en staarde dromerig naar de grote haven.

— U bent een financier, mijnheer Punta, geen reder. Ik begrijp waar-

achtig niet waarom u zich interesseert voor mijn kleine vissersboot.

— Die boot interesseert mij, dat is alles. Wel, neemt u mijn voorstel aan of niet?

— Ik moet wel, dus geef mij maar vlug het kontrakt. Ik zal het onder tekenen, antwoorde kapitein Roggeveld met een diepe zucht.

Punta lei zijn sigaar naar en haalde het kontrakt uit, dat kant en klaar was.

— Ik wist wel, dat wij het eens zouden worden, zei hij. Langzaam en met zichtbare moeite plaatste de oude kapitein zijn naam onder het geschreven dokumeent.

— Hier is uw geld. U mag het notariën, de som is haarspuit. Spreek met niemand over onze overeenkomst. U blijft kapitein van de « Santa

Lucia » en voor iedereen bent u er ook nog steeds de eigenaar van. Wanneer u later geld hebt, kan u mij de boot terug afkopen en den vercheuren wij dit papier... Wacht, ik heb u nog iets te zeggen. Deze avond om 8 uur steekt u in zee om ter hoogte van de « bloedorstige klippen » het net uit te werpen. Om middernacht kijkt u goed uit, want een corps die niet van ver u voorbij vaart, zal een sloep uitgoien en iemand zal u een klein pakje voor mij afgeven. Bewaar dit pakje goed en geef het mij bij uw thuiskomst.

— Wat is dat voor een geschiedenis, mijnheer Punta? Ik ben niet gewoent te smokkelen en ik vrees absoluut geen last met de politie te krijgen.

— Doe niet zo doof. U hebt het kontrakt getekend en u moet mijn bevelen uitvoeren. De douaniers kijken nooit naar een vissersboot, die met vis geladen weet de haven inkomt en bovendien is het ook geen smokkelwaar. Het is slechts een geneesmiddel dat uit Zuid-Afrika komt en dat men hier nergens kan vinden. Een kapitein ter zee, een vriend van mij, was

zo goed het voor mij mee te brengen.

■

KAPITEIN Roggeveld had zwarte gedachten toen hij het kontrakt van mijnheer Punta verliet. Hij stak de straat over om bij de keel te komen waar zijn « Santa Lucia » gemoerd lag. Een grote kars, gekleed met een fluwelen broek, een gestreepte wollen pullover zonder mouwen en de blauwe pet in de nek geschoven, zat op een maaipol en rookte een sigaret. Hij scheen op iemand te wachten en toen hij de kapitein in het oog kreeg, stond hij op en zei:

— Bent u de kapitein, mijnheer? Ik heb gezegd dat u een mechanicien zoekt. Misschien kan u mij gebruiken?

— Weet je iets van Diesels of?

— Een Dieselmotor kan ik als mijn zak. Dat zult u duidelijk merken, kapitein.

— Goed. Wij hebben geen tijd meer te verliezen, dus deze nacht varen wij uit. Hoe heet je?

— Marton, Rex Marton.

— Goed, goed, ik zal je inschrijven. Ge den duidelek naar de mechaniekamer om de motor te laten en alles na te zien. Vraag om de keel je een kom soep te bezorgen.

★

EN om acht uur 's avonds voor het kleine schip de haven uit en koos zee in de richting van het noord-noord-oosten, rechte op de bruine klippen af, die door de zeevlod de « bloedorstigen » waren genoemd. Het was reeds nacht toen ze de plaats, waar ze het net zouden uitgoien, bereikten. De kapitein gaf het bevel te stoppen en Marton, die zich nu niet meer met de motor moest bezig houden, kwam aan dek om zijn kameraden een handje te helpen. De kapitein schonk ongerust. Hij wendde met grote stappen van de voor naar de achtersteven. Ploetseling viel er een sirene door de nacht en niet lang nadien kwam er een witte sloep naast de « Santa Lucia » liggen.

— Kapitein Roggeveld? vroeg een van de matrozen van de witte sloep. Hier is de boodschap. Gegroet en goede van 't!

Roggeveld had het pakje zwijgend in ontvangst genomen en was dan naar zijn kajuit gegaan. Hij draaide en keerde het pakje tussen zijn sterke vingers. Het was niet groter dan een sigarettenkastje, het was zorgvuldig in twee zelfdeks ingepakt en met een loodje verzegeld.

— Wet mag er wel in dat pakje (KOM MEE NAAR BLADZIJDE 14)

De goede trouw van KAPITEIN ROGGEVELD

(VERVOLG VAN BLADZIJDE 13.)

steken? bromde hij. Een geneesmiddel? Mitsdien. Ik hoop maar dat die duivelske Punto mij niet in nesten helpt.

Op dit ogenblik kroakte de deur van zijn kajuit zacht. De kapitein draaide zich om en in de deuropening stond Rex Marton met een revolver in de hand.

— Ekskuser, kapitein, maar u moet mij dat pakje geven.

— Verklikker! Verklikker in dienst van Punto! Ho, die oude, gierige duivel had dus geen vertrouwen in mij. Hij wilde niet aïzen mijn boot; hij liet mij boyendien ook nog bewaken door een van zijn mannetjes!

Kapitein Roggeveld zag purperrood van woede.

— Bah, kapitein, tracht niet te begrijpen. Doe wat ik u zeg, geef mij het pakje. Dat is trouwens het beste wat je doen kan, wil je moeilijkheden vermijden, geloof me!

De kapitein gooide het pakje met een nijdig gebaar op tafel en flap naar de brug. Hij zieldde van ingehouden woede. De frisse lucht en de wind deden hem goed. Bij het kriecken van de morgen liep de « Santo Lucia » de haven binnen. Marton naderde de kapitein, die zelf het roer in handen had genomen.

— Hier, kapitein, neem het pakje terug. Het is maar best dat jij het hem zelf geeft. Mijnheer Punto wil zijn geneesmiddel heel spoedig hebben... Kijk eens, hoe hij daar loopt te

ijseren over de kaal. Het is wellicht een verdovingsmiddel.

Het anker werd uitgetrokken en de loopbrug naar de kaal geworpen. Punto stond met één sprong aan boord. Hij kon zijn ongeduld niet langer bedwingen. De vissers haalden de grote menden mal 's op.

— Hebt u de boodschap? fluisterde hij de kapitein toe.

— Ja, hier is ze! bromde de oude kapitein. Maar, mijnheer Punto, ik houd niet van die heimelijke streken. Waarom liet u mij bewaken door een van uw mannetjes? Als iemand mij een bevel geeft en ik aanvaardde het, dan voer ik het ook uit.

— Ik heb u laten bewaken? Wat vertelt u mij daar? Ik begrijp er niets van!

Rex Marton stond tegen de ijzeren ladder tussen de railing van het schip en de hoge stenen kaal geplaatst.

— Mag ik mij even voorstellen? Politieinspecteur Grossi. Ik weet niet welke ziekte u met die diamanten wilt genezen, mijnheer Punto. Ze zijn in ieder geval zeer mooi en in mijn zak zijn ze veilig. Ze moeten een waarde hebben van een miljoen dollar, schat ik. Deze boot, mijnheer Punto, uw boot, die gadiend heeft om dat smokkelgoedge te verkopen, wordt aangeslagen en zal verkocht worden... Het stoet buiten twiifel dat kapitein Roggeveld te goeder trouw handelde. Ik zal er voor zorgen, dat hij de promie ken opstrijken die uitgelooft was om die diamantsmokkel in onze haven op te houden en met die promie zal hij zijn boot « Santo Lucia » kunnen terug kopen. Indien hij daartoe nog lust heeft althans!

De lekkere FRANCO-SUISSE-kaas

met KUIFJE'S bon

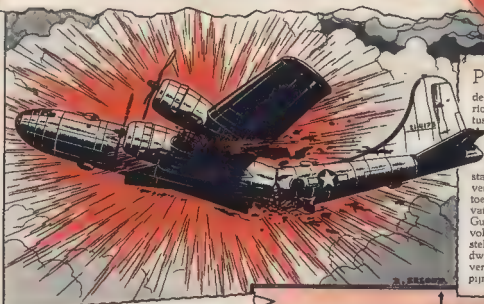
SKI
PERRETTE
BLEUETTE
GOUDA

wenst U een smakelijke maaltijd

DE SLAVEN VAN DE TIJD

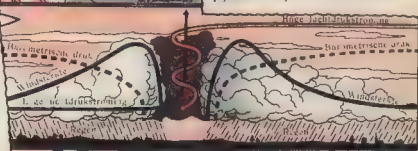
*Alarm!
Tornado!*

PAS op, jongens!

Wij keren naar huis terug! Met de ogen vast op het radarscherm gericht, stuurde de piloot zijn toestel tussen twee dollé « watermuren ». De cycloon grijpt het bombardements-vliegtuig vast, dat zo stoutmoedig is geweest de losgebroken furie te trotseren. De vleugels en de staart worden geplooid en barsten. Een verschrikkelijke ontploffing rukte het toestel uiteen en in het dagelijks verslag van het U.S. Weather Bureau van Guam komt op 27 oktober 1952 de volgende korte zinsnede voor: « Toestel van het type Boeing B29 verdween tijdens een meteorologische verkenningvlucht boven de Filipijnen ».

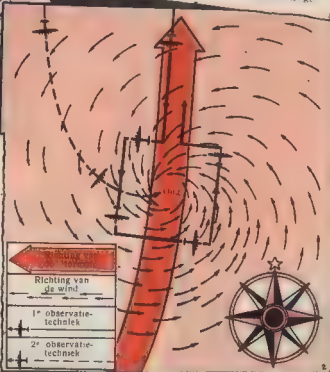
DE tornado's of cyclonen worden veroorzaakt door de ontmoeting van een warme en vochtige luchtstroom (van lage luchtdruk want hij is lichter dan de droge lucht en stijgt naar de hogere atmosferen) met een droge en koude luchtstroom (van hoge luchtdruk, omdat deze in de hogere sferen wordt gevormd en zich naar beneden stort). Daar de aarde draait om haar as, wordt de droge, dalende luchtstroom door de middelpuntvliedende kracht van het draaien van de aarde naar rechts gestuurd in het noordelijk halfrond, en naar links in het zuidelijk halfrond. Deze dalende koude luchtstroom draait rond. Deze opstijgende kolonne vochtige lucht rond een opstijgende kolonne vochtige lucht. De tornado's hebben soms een vreselijke kracht en vernietigen alles op hun doortocht.

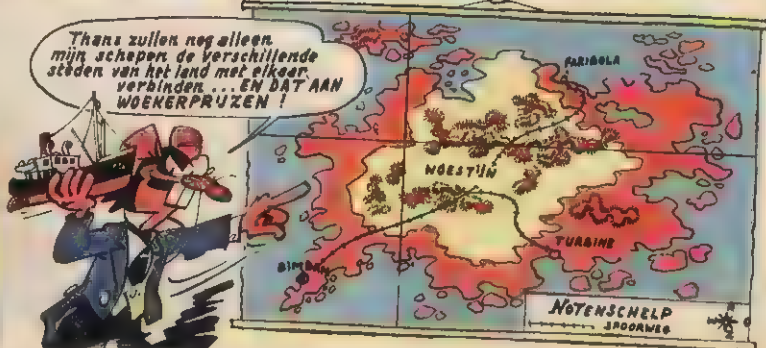
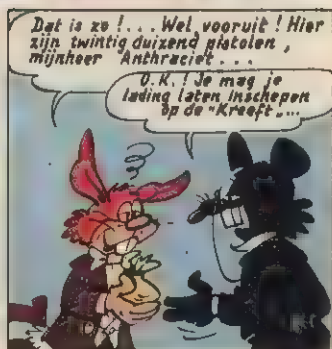
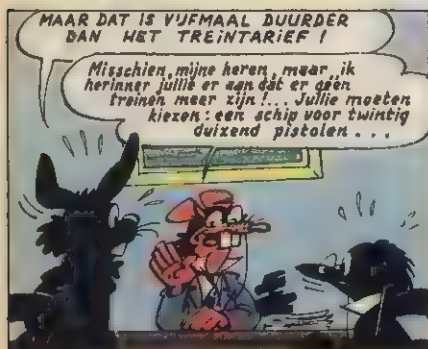
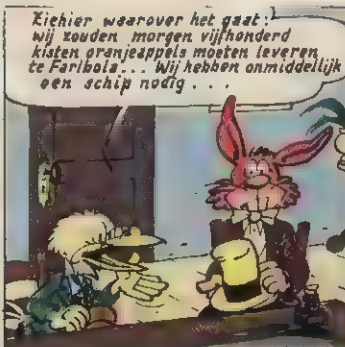

VLEGGTUGEN van het leger en de vloot dertien jaar samen met het Amerikaanse meteorologisch bureau, teneinde de vorming en de structuur van de tornado's te bestuderen en deze te volgen. Vooral het laatste aspect van deze opdracht wordt buitengewoon op prijs gesteld, want dank zij de weervoorspellingen, die op dergelijke wijze worden opgesteld, kunnen de vliegers, die hen door de oork van de bewoners van de streken worden bezocht, tijdig ge-

EEN schip deelt aan een meteorologisch kuststation de vorming van een waterhoos mede. Het « Weather Bureau » waarschuwt de luchtvaart. Tussen de ontvangst van de boodschap en het starten van het laboratorium-vliegtuig verloopt er amper één uur! Aan boord van de machine werden de wapens vervangen door camera's, barometers, anemometers, termometers en verschillende soorten radars. Het vliegtuig zet koers recht naar de tornado. Het vliegt er rond, en dringt er binnen, daar waar de gezagvoerder de beste kans toe ziet. Zohaast hij daar is in geslaagd, vliegt hij in de vortex eveneens het oog genoemd, nl. het centrum zelf van de waterhoos. De meteorologen doen onmiddellijk hun waarnemingen, die terstond worden doorgesleurd. De juiste ligging, de kracht, de verplaatsingssnelheid en de richting van de cycloon zijn thans bekend. Het vliegtuig doorbreekt opnieuw de watermuur en keert terug naar zijn basis, tenzij... Honderden mensen zullen eens te meer hun leven danken aan de stille moed van enkele onbekende helden.

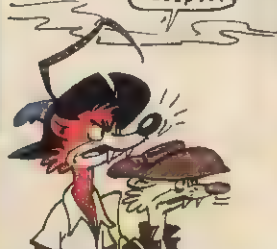
DAGEN ZIJN VERLOPEN...

Deze middag eten we de kommissaris op. Gemengd met zijn gehakte groenten zal hij wel smaken!

Riek je dat?

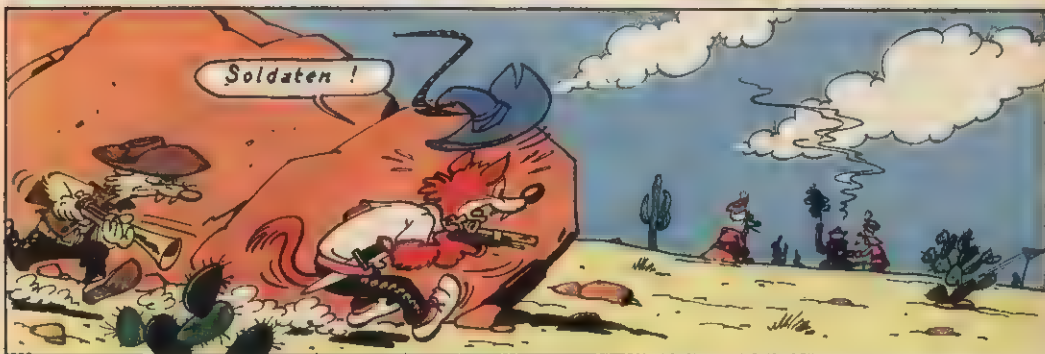
Ja, dat ruikt naar slechte soep...

Komt van die kant...

Soldaten!

Duizend bajonetten!... Vijf dagen marsjeren om tot hier te geraken!

Met die verdomde keuken kon dat ook niet anders! Ze weegt beslist tweehonderd blokken. (1)

En we hebben nog altijd niets ontdekt. Wat zal de koning zeggen? Voor het donker wordt moeten we weten wat er in deze vervloekte woestijn omgaat!

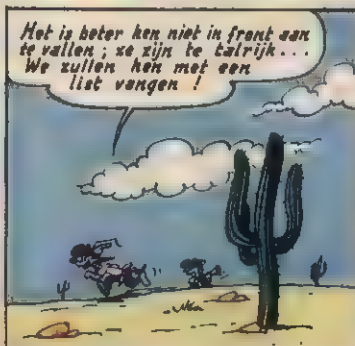

Wat doen we?

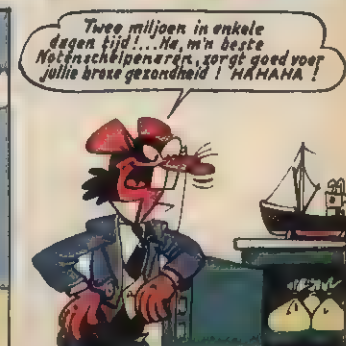
Vluchten!

Het is beter hen niet in front aan te vallen; ze zijn te talrijk... We zullen hen met een liot vangen!

Twee miljoen in enkele dagen tijd!... Na, m'n beste Notenschelpenaren, zorgt goed voor jullie broze gezondheid! HAHAHA!

KUIFJE maakt een proefrit met de

ARIANE

ACHTER het stuur van een onbekende wagen voelt men zich de eerste ogenblikken niet goed thuis. Vooraleer men een nieuwe wagen goed in handen heeft, moet men de tijd hebben zich van zijn oude reflexen te ontdoen en er nieuwe te krijgen. Ik persoonlijk was zeer spoedig gewend aan de Arianne.

KEN je de Arianne reeds? Waarschijnlijk niet. Dit model werd in april j.l. door Simca op de markt gebracht. De Arianne heeft de carrosserie van de Trianon en de vier-cilindermotor van de Aronde. Ik kan je al dadelijk verklappen, dat de Arianne een nerveuse, soepele en makkelijk manoeuvreerbare wagen is. De pedalen en de stuurinrichting werken zacht. De repressies zijn snel. Dit betekent dat de Arianne een leuke wagen is om in de stad te gebruiken.

De remmen werken uitstekend, dat heb ik ondervonden. Ik reed met een snelheid van 15 of 20 km per uur toen een wagen, die slechts een meter voor mij reed, plotseling moest stoppen omdat een taxi hem de weg versperde. Ik drukte op het gaspedaal. De wagen slopte niet, vertraagde onmiddellijk en stopte. Dit resultaat leek mij goed. In een hoort is de Arianne baanvast en helt slechts licht.

De Arianne is uitgerust met een motor «Flash» 1290 cm³ van de Aronde en ontwikkelt een rotel vermogen van 48 PK. De versnellingen zijn goed geregeld, de repressies zijn snel. De maximum snelheid van de wagen moet zo wat op 120 km per uur liggen. De eerste versnelling gaat tot iets meer dan 30 km per uur. De tweede bereikt de 50, de derde stijgt tot ongeveer 90. De tweede, de derde en de vierde versnelling zijn gesynchroniseerd en de versnellingshefboom staat aan het stuur. Men schakelt zeer gemakkelijk van de ene in de andere versnelling over. Om naar de derde te gaan moet men echter de hefboom oplichten alvorens hem naar zich toe te trekken, anders komt men in de verkeerde wat verder niet erg is.

De motor met zijn vier cilinders heeft plaats genoeg, want de motorblok is deze welke gemaakt werd voor de V-8 van de Vernailles. Alle organen van de «Flash» zijn zeer makkelijk bereikbaar.

De motor is soepel en dit is wel een voordeel voor diegenen die niet graag dikwijls van versnelling veranderen. Men kan makkelijk in derde versnelling komen tegen 20 per uur en in vierde tegen 40 per uur.

Men hoort echter wel een gerucht in de versnellingsbak wanneer men tot 65 per uur stijgt in derde en tot 100 in vierde.

Over het algemeen is de Arianne echter een wagen die weinig lawaai maakt.

Van binnen is deze auto goed afgewerkt. De voorruit is voorzien van keerpennen, de verwarming en de verlichting is uitstekend geregeld, de suspensie is zacht. Het meest opvallende aan deze wagen is misschien wel dat hij plaats biedt voor zes reizigers, drie voorwaarts, drie achteraan.

De zetels zijn comfortabel en goed afgewerkt.

Daar de Arianne zes plaatsen heeft, 7 PK, een verbruik van 9 tot 10 liter en de mogelijkheid heeft de snelheid op te voeren tot 120 km per uur, lijkt ze mij een praktische en gelukkige formule. De wagen houdt het midden tussen de Vernailles en de Aronde. Het is, zo je wilt, een compromis.

HALLO, HIER

LUC VARENNE!

EEN GROOT KAMPIOEN

EER is een man, die aan het stuur van zijn renwagen voor enkele weken nog een schitterende overwinning boekte. Hij heet Manuel Fangio. Men smeekt hem thans geen risico's meer te nemen en te blijven wat hij is: de onoverwinnelijke. Wij hebben in deze sportkronieken reeds dikvul over hem gesproken. Toch zijn er, naar ik meen, nog heel wat sportliefhebbers die over de grote Fangio weinig of niets afweten.

De geschiedenis van Manuel Fangio is zeer boeiend en ik wil jullie uit deze geschiedenis een en ander vertellen.

Ben Amerikaan, waarschijnlijk jaloers op de vele successen van Fangio, dandte de grote renner uit. Waarom? Voor de Yankee is slechts deze automobilist een groot kampioen, die als overwinnaar uit de heile autorit van Indianapolis als overwinnaar te voorschijn komt. Naar de mening van de Europeanen zijn die overwinnaars slechts vaaghaaiën, maar geen echte kampioenen. De Argentijn, die nogal kittelarg is, was boos en heeft de handschoenen opgegrapt. Er hangen 30.000 dollars aan de riem... Fangio preloerde echter dat deze som ter beschikking staat van de Amerikaanse piloten, die

kunnen bewijzen dat zij werkelijk de kwaliteiten hebben van een koerspilot en niet van een roden-ewebij, zoals men ze in de U.S.A. kent. Fangio stelde voor de kwaliteiten van de Amerikaanse koerspiloten op de Nurburgring op de proef te stellen. De Nurburgring geldt inderdaad als «het» criterium voor de grote kampioenen. Men weet nog steeds niet of de Amerikanen het voorstel van Fangio zullen aanvaarden. Indien ze het doen, zitten wij echter op de eerste rij om hun prestaties van dichtbij kunnen volgen en wij verwedden heelal een duit op de kanen van de wereldkampioen Manuel Fangio. Voor al wie zich interesseert voor sportwagens en mechaniek is Fangio een fenomeen!

NOG niet lang geleden had ik het geluk de Argentijnse piloot en zijn echtgenote te ontmoeten. Manuel Fangio maakte op mij een grote indruk. Hij is een zeer kalme man en wellicht is het aan zijn kalme dat hij zijn grote overwinningen dankt.

(VERVOLG BIZ. 30)

een verhaal geschreven met je vulpen... Le Tigre

VIND JE NIET DAT KOKO EEN MOOI STIM HEFT? HIJ ZINGT ZO LOED A S LUIS MOVA

DAT IS NU PRECIES GELN KOMPLEMENT ANTE OOTJE

EEN ZINGENDE PABECAL IS NIETS IN VERGELIJKING MET EEN TIGER DIE IN ALLE TALEN SCHRIJFT

WAT JE HOUDT NIET VAN KOKO EN BOVENDIEN HOU JE ME VOOR DE AAP

NEEN TANTE, EN IK ZAL HET BEWIJZEN. IK SCHRIJF JE DE «SCHRIJVENDE TIGER». HET IS EEN VULPEN «LE TIGRE»

DANK JE

MODELLEN JUNIOR 50 vanaf 75 Fr

IN HET KUIFJE'S BOEK

IN DE COLLECTIE SB VANAF 75 Fr., 100 Fr., 125 Fr., 175 Fr., 200 Fr., 225 Fr., ENZ... TOT 900 Fr., ZUL JE JE TIGRE: VULPEN WINDEN!

Het GOUD van SNAKE RIVER

De avonturiers weigden gehoor te geven aan het verzoek van Buffalo Bill. Ook de Sioux schijnen hem niet te vertrouwen.

Op weg naar Fort Sunter

DE Roodhuiden lieten zich overtuigen door de kalme, waardige houding van Buffalo Bill en leidden hem naar hun grote sachem, Red Cloud. Deze laatste zou enkele jaren later, aan de zijde van Sitting Bull, heldendaden verrichten in zijn strijd tegen de federale troepen. Red Cloud zat alleen in zijn wigwam en was verrast toen hij Cody zag binnentreden. Hij herkende hem onmiddellijk. «Dat mijn blanke broeder welkom weze en spreke», zei hij eenvoudig.

AANGEMOEDIGD door dit enthaal trachtte Buffalo Bill de redenen van zijn komst duidelijk te maken: «De goudzoekers hadden zich neergelaten aan de oevers van Snake River alhoewel dit het grondgebied van de Sioux was. Zij zouden er weggejaagd worden door de Yankees. Doe dus niets overhaast want de oorlog kan nog vermeden worden...» — «Helaas, enkele van mijn beste krijgers zijn reeds op het oorlogspad. Op dit ogenblik weet alleen de Grote Wacondah of zij overwonnen of sneuvelen.» — «Hoe ook de afloop van dit gevecht moge wezen, zou de sachem mij willen beloven geen oorlog meer te voeren zolang men hem geen recht liet we-dervaren?»

RED CLOUD antwoordde niet dadelijk. Hij bekeek Buffalo Bill scherp en geen spier op zijn gelaat vertrok. Dan knikte hij even met het hoofd. Buffalo Bill slaakte een zucht van verlichting, hij wist dat hij de strijd gewonnen had. En terwijl Buffalo Bill met Red Cloud onderhandelde, galoppeerde Bill Hickok naar Fort Sunter. Hij gaf er zich geen rekenschap van dat hij gevolgd werd. Pas toen een kogel rakelings langs zijn oor sulsde, wist hij dat men het op zijn leven gemunt had..

ZONDER eerst te zien wie zijn aanrander was, leidde Bill zijn paard naar een enge pas tussen de rotsen. Bij de ingang van de cagon stopte hij bruusk, sprong van zijn paard en klom op de rots die de weg domineerde. De aanrander had niets gemerkt en naderde snel.

BILL wachtte kalm maar gespannen op het geschikte ogenblik en, een fractie van een seconde nadat hij zijn aanloop had genomen, viel hij reeds als een maas op de onbekende ruiter. Beiden tulinelden in het zand. Hickok slaagde er spoedig in zijn vijand te overmeesteren en terwijl hij het stof en het zweet van zijn voorhoofd wiste, vroeg hij op gemoedelijke toon: «Wel, het is Harrison die je bevoien heeft papa Hickok te verinderen naar Fort Sunter te rijden, nietwaar?»

DE man, nog half bedwelmd door zijn val, mompelde slechts: «Ja, inderdaad. Het is Harrison. En wat ga je nu met mij doen?» — «Je voorstellen aan kapitein Weber. Een charmante jongen, kapitein Weber. Hij zal bij zijn je te zien!» — antwoordde Bill Hickok en schaterlachte om zijn eigen vondst.

LATOUR d'Auvergne

DOOR
FRED FUNCKEN

In 1789 wierp de Franse revolutie de troon omver en schafte de privilegiën van de adel af.

Al wie van adellijken bloede is werd aangehouden.

Enkele maanden later in de kazerne van het 80ste linie regiment.

Onze situatie wordt onhoudbaar!

Ik stel voor, dat al de officieren vanavond met mij de grens oversteken.

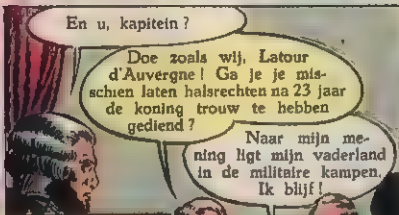
Wij volgen u, kolonel!

En u, kapitein?

Doe zoals wij, Latour d'Auvergne! Ga je je misschien laten halsrechten na 23 jaar de koning trouw te hebben gediend?

Naar mijn mening ligt mijn vaderland in de militaire kampen. Ik blijf!

Mijnheer, hoopt misschien generaal van de republiek te worden?

Zwijg, de Fremeur! Laat iedereen handelen volgens zijn geweten!

Ik zweer van het nieuwe regime geen enkele bevoordeling te aanvaarden! Geloven jullie nog, dat ik handel uit eigen belang?

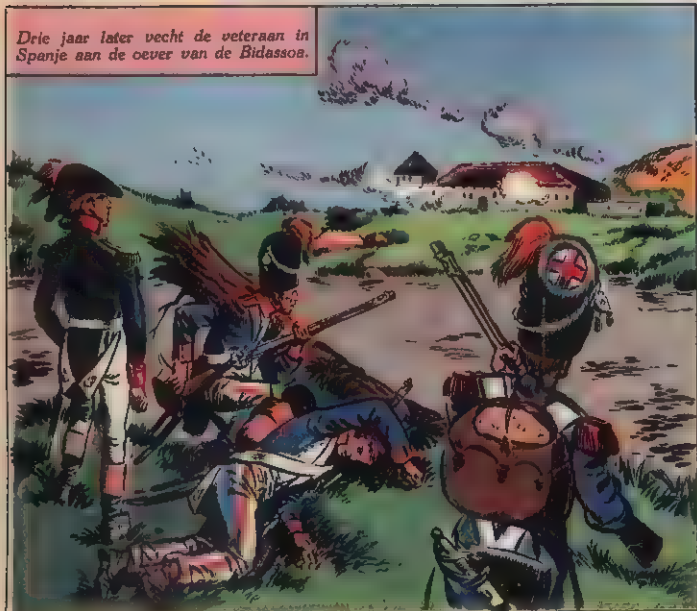
Als trouwe soldaat blijft de achterkleinnee van de grote maarschalk Turenne op zijn post, alle gevaren ten spijt.

In 1790 trekt hij de Alpen over tijdens de Italiaanse veldtocht.

Drie jaar later vecht de veteraan in Spanje aan de oever van de Bidassoa.

Zo lang ze die hoeve blijven bezetten, geraken we de rivier niet over. Kapitein, bestorm de boerderij!

Mijn mannen zijn nog kinderen, generaal! Ik zal alleen een doortocht bauen!

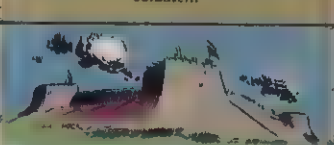
Zohast de Bidassoa werd overgestoken, trekt het leger het land in...

De deur bezwijkt onder de verwoede bijlagen...

Het legerkorps van generaal Moncey omsingelt dan de stad San Sebastian, die krachtig wordt verdedigd door 3.000 keur-soldaten.

Ik moet die vesting veroveren zonder artillerievoorbereiding!

Ik ben een onderhandelaar en wens te spreken met de bevelhebber van de vesting.

De stad zal door driehonderd stukken artillerie beschoten worden. Wilt u zich overgeven met alle krijgsges?

Dit kanonschot zal duizenden doden vermijden!

De torten beantwoorden het schot met een salvo. De eer is gered en de vesting kapiteuleet.

De intelligente Bretoen heeft zijn gevangenschap gebruikt om een Frans-Keltisch woordenboek samen te stellen, dat onmiddellijk een groot succes kent.

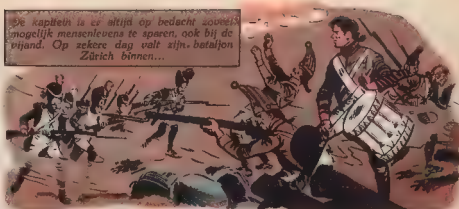

Laat je
niet doden, kapitein,
want wat zou er van ons
geworden zonder jou?

Jij bent geen
officier zoals de anderen!
Jij eet en vecht met
ons!

De kapitein is er altijd op bedacht zoveel
mogelijk menselijke levens te sparen, ook bij de
vijand. Op zekere dag valt zijn bataljon
Zürich binnen...

Je moet niet verder
trommelen, jongen! Men zal
je doden!

Bonaparte is eerste konsul ge-
worden...

Theophile Latour d'Auvergne...
Wat? Vier en dertig jaar krijgs-
dienst, zes veldtochten? Maar die
man moest generaal zijn!

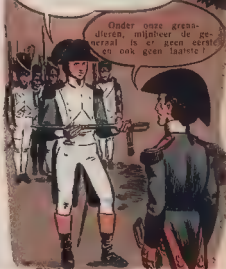
Die kapitein heeft steeds
elke bevordering geweigerd.
Zijn mannen aanbidden
hem!

De nieuwe meester van
Frankrijk schenkt aan
de bescheiden held een
uitzonderlijke beloning

Bij buitengewoon
decreet van de republiek verle-
nen wij u de titel van eerste
grenadier van Frankrijk!

Onder onze gran-
dieren... militeer de ge-
neraal is er geen eerste
en ook geen laatste!

Twee maanden
later,
te Oberhausen...

Ik sterf gelukkig,
want ik had nooit geen
andere dood
verwacht!

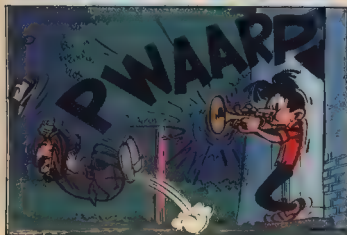
De filosoof-soldaat Latour d'Auvergne
werd begraven op de plaats zelf waar hij
viel. Drie dagen lang droeg het Frans
leger de rouw. Dit was een buitengewoon
erebewijs tegenover de man die zo'n schit-
terend voorbeeld van toewijding en on-
baatzuchtigheid was geweest.

Ton en Tinneke

DOOR *Fransquin*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

STRIJD TUSSEN TIARA EN KEIZERSKROON

IN de geest van de denkers uit de Middeleeuwen moest de wereld er uit zien als een grote, christelijke republiek, waarvan de paus het geestelijk hoofd was en de keizer het wereldlijk gezag vertegenwoordigde. Dat was heel mooi, maar de keizers wilden steeds de pausen aan hun gezag onderwerpen en de pausen wensten over de keizers te heersen. En zo was er voortdurend strijd tussen tiara en keizerskroon

1. — DER ALTE BARBAROSSA

DE oude Barbarossa leeft in een onderaards kasteel! schreef de dichter Heinrich Heine. In 1190 nam Frederik deel aan de derde kruistocht, werd door een bergstroom mee gesleurd en verdween... De legende vertelt dat, vele eeuwen later, een ridder verdwaalde in onderaardse grotten en daar een oude man zag die aan een tafel zat uit lavasteen. Zijn witte baard was zeven keer rond de tafel gewonden. Het was Barbarossa. Hij leefde nog. Hij had de grootheid van Duitsland met zich begraven, maar zou op zekere dag met haar weer opstaan

2. — HENDRIK VI

FREDERIK werd opgevolgd door zijn zoon Hendrik VI, niet zo geniaal maar even machtig. Hij was gehuwd met Constance, de laatste erigename van de Normandische koningen, heersers van de beide Siciliën. Hij was dus koning van Duitsland, koning van Provence, Rooms keizer en heerser over de beide Siciliën. Hij hield de pauselijke staten in een ijzeren greep gevangen.

3. — PAUS INNOCENTIUS III

IN 1198 werd de 37-jarige kardinaal Lothario di Segni tot paus uitgeroepen met de naam van Innocentius III. Hij was een van de grootste pausen van de geschiedenis. Op dit ogenblik stierf keizer Hendrik VI. Hij liet een zoon na die slechts drie jaar oud was, Frederik-Rogier. De paus werd leermeester van Frederik-Rogier en trachtte hem voor de Welfen te winnen. Intussen beschikte hij over de keizerlijke kroon. De broer van Hendrik VI, Philips, had deze gekregen maar hij werd gedood en de paus verving hem door een Welf van Beieren, Otto IV van Brunswijk.

4. — WAT 'N RAMP

INNOCENTIUS III werd teleurgesteld in zijn verwachtingen. De Welfenkeizer Otto IV voerde de politiek van de Hohenstaufen en de paus sloeg hem in de ban. Hij zette Frederik-Rogier op de troon, die Frederik II werd. Wat 'n ramp! Frederik II voerde de politiek van zijn voorvaders en dat met strakke hand. Innocentius III en zijn opvolgers hadden in hem een duivelse en geniale tegenstander. Hij is een van de boeiendste figuren van de Middeleeuwen.

5. — HET EINDE

TOEN Frederik II stierf in 1250 was het gedaan met de grootheid van het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie. Zijn twee zonen volgden hem op. Keizerin IV regeerde over het keizerrijk en Manfred over de beide Siciliën. De paus gaf echter dit laatste koninkrijk aan Charles van Anjou en de laatste van de Hohenstaufen, een kind van 15 jaar, werd door Charles van Anjou gevangen genomen en onthoofd te Napels in 1268. Dat was het einde.

(Wordt voortgezet)

Het monster van de WAM BUTIS

KORTE INHOUD

De safari is eindelijk in de verbrande
vallei waar Howard de Lau heeft
zijn vrienden en Claire. Daaral naar man
die in deze aflevering verdwenen.

BRAND!

De kreet van Jim striemde Howard als een zweepslag. Hij keek scherp toe. Het rose licht dat de hemel vulde was niets anders dan de weerspiegeling van een reusachtige brand. Op de laaghangende wolken zag men nu duidelijk de grote, flakkerende vlammen weerspiegelen. De gids wist vlug waar juist het vuur woedde.

— Het is in de richting van het kamp, mompelde hij ontdaan en werd krijtwt.

Jim stormde vooruit en Howard volgde hem op de voet. Zij liepen zo vlug ze enigszins konden en waren ongeveilig voor de takken van de doornstruiken die hen in het gelaat zwiepten. Het kamp was nog ver. In het donker struikelden zij over boomwortels, gleden uit in de modder, vielen en stonden weer op. Dezelfde angst hield hen in de ban: Claire. Zou ze de brand tijdig gezien hebben? Was ze gevlucht?

Al naar gelang zij de vuurnaard naderden werd het rookgordijn dat over de jungle hing dikker. De rook drong door tot in het struikgewas en bleef daar in dikke wolken hangen. Hij kipte hen in de ogen, kroop in neus en keel zodat ze moesten hoesten en na een tijd dreigden te stikken. De lucht werd heet en droogde hun keel uit. Weldra zagen ze de rode dansende vlammen die de ene boom na de andere omvatten. Reusachtige lianengordijnen stortten neer en deden een waaijer van genaters opspatten. De bomen, als zwarte schaduwen afgetekend op een achtergrond van verblindend rood, bogen in de adem van de brandhaard als werden ze geschild door een tornado. Het was een hallucinerend schouwspel.

Dus liepen korte, kleine vlammen als dwaallichtjes langs de schors omhoog en met ontlopfingen, zo geweldig als een kanonschot, sprongen de boomstammen open en spleten van de kruin tot de voet uiteen.

Nog lang zag men hun witgloeiende geraamten te midden van de vuurzee staan waarin zij ten slotte ondergingen.

— Het is onmogelijk het kamp te bereiken. Het is helemaal door het vuur ingesloten.

Jim keerde zich naar Howard. Z'n gelaat was krampachtig vertrokken door de ontroering. Zijn haar, zijn wenkbrauwen en wimpers waren verschoord van het vuur en hij spuwde een soort van zwart slijt uit speeksel vermengd met asse.

— En Claire? vroeg Howard, bevend bij de gedachte dat de jonge vrouw in het vuur zou omgekomen zijn.

— We moeten omkeren, het is niet mogelijk nog verder door te

INGESLOTEN DOOR HET VUUR

dringen, antwoordde Jim en maakte een gebaar van machteloosheid ten overstaan van die ramp.

De grond was zo heet, dat de hante door de zolen van hun laarzen drong en hun voeten verbrandde. Met schrik en afkeer in het hart moesten zij omkeren en een veiliger oord opzoeken. Met de snelheid van een paard in galop, breidde het vuur zich links en rechts van hen uit. Door hun wens Claire te helpen, hadden zij zich te ver geswaagd en van minuut tot minuut werd hun situatie hopelozender. Rond hen vluchtten de opgeschrikte dieren weg en hun angstkreten klonken boven het gekraak en het gekriep van de brand uit.

— We zullen ook door het vuur ingesloten worden, zei Jim. Opnieuw liepen ze zo vlug ze konden, maar het vuur haalde hen in, liep hen aan beide flanken voorbij. Uitgeput, hijgend en nat van het zweet, geranakter zij

nog slechts wankelend voort. De bittere, hete rook maakte hen blind en verbrandde hun longen. Ze hadden hun sjaal voor neus en mond gebonden en toch hadden ze de indruk bij tedere ademteug gesmolten lood in keel en longen te krijgen.

— Ik... ik kan niet meer, we zullen er nooit uit geraken. We zijn reddeloos verloren, snikte Howard.

— Hou op met jammeren, vriend. Spaar je adem, donderde de jager.

Het rookgordijn waardoor zij trachtten heen te dringen, werd dicht en dicht. Plotseling slaakte Jim een kreet en wees naar iets vóór zich...

— Gered! Daar!.. Vlak voor ons!.. Kijk!

Tussen het grijs en het rood blinkt er een lichtere vlek. Het was een poel... Zonder een ogenblik te denken aan de krokodillen of de waterslangen die het slijkerige water konden onveilig maken, waadden zij door de hoge waterplanten dieper en dieper in de poel. Zij plonsden in het slijk en bleven pas staan toen het water tot aan hun borst reikte.

★

HOEVEEL uren stonden zij zo? Het vuur raasde rond de poel en spande hoog boven hun hoofden heen een gewelf van vuur en rook. Een regen van brandende houtspaanders kwam op het water terecht dat eerst lauw werd, dan heet en ten slotte

Zij plonsden in het slijk en bleven pas staan toen het water aan hun borst reikte.

bijna kookte. De hitte van het vuur rondom deed het water verdampen en die hete damp bleef over de poel hangen. Tien keren dachten Howard en Jim dat ze moesten stikken. Met het water tot aan de hals, probeerden zij echter nog steeds hun geweren en munitie droog te houden.

Eindelijk nam het vuur af, het verwijderde zich. Het was hoogtij want het water van de poel was tot op de helft verdampd. Jim en Howard wachtten tot de nacht ingevallen was alvorens er uit te komen. Nog heel lang bleef de verzengende grond gloeiend heet, hij kraakte en onder de asse lag er nog een laag hout te smullen.

De maan ging op toen de twee vrienden uit het water kwamen. Tot aan hun knieën zonden ze in een matras van zwarte, krakende asse. Bij iedere pas stegen er wolken van zwarte houtkoolstof op.

Nadat ze een ruime poos gedaan hadden, stelden zij vast dat het vuur een deel van de vallei had gespaard. De rivier die met haar weke slijkoevers en haar dichte plantengroei druipend van het water, door de vallei snijdt had het vuur tot staan gebracht.

Aan de oever van de rivier was het vuur uitgedoofd bij gebrek aan voedsel... Het was dus vanzelfsprekend dat Howard en Jim hun stappen naar de rivier richtten. Ze hadden nog steeds een flauwe hoop dat Claire misschien uit het kamp was kunnen ontsnappen, alvorens het vuur dit helemaal had ingesloten. Noch Jim noch Howard dachten er een ogenblik aan de plaats van het kamp terug te vinden, want het vuur had ieder spoor van dat kamp uitgewist. Indien er overlevenden waren, moesten zij die op de andere oever van de rivier zoeken. Ze bundelden enkele halfverbrande takken, legden daarop hun geweren en munitie en zwommen de rivier over, de busstel met de kostbare vracht voor zich uit dwend. Ze bereikten veilig de overkant. Jim onderdrukte een kreet van verrassing. Op ongeveer twee kilometers afstand zag hij een zwakke lichtschijn tussen de bomen en het was in die richting dat hij Howard meetrok. Op een kleine hoogte, van waarop hij de omgeving kon overschouwen, zag hij de lichtschijn opnieuw. Hij had dus niet gedroomd: het was een vuur dat ginds brandde.

Zo vlug ze konden, marsjeerden Jim en Howard op het licht af dat hen nu de weg wees als een vuurtoren. Zij waren vlak bij de open plek waar het vuur brandde als een akelige gil hen verastigde. Lijkbleek staarden ze elkaar aan. Ze hadden alle twee de stem herkend... Het was een vrouwenstem... Claire had deze akelige gil uitgestoten. Ze sprongen naar voren en renden in de richting vanwaar de gil kwam. Ze kwamen op de open plek waar een bron rustte en bleven als aan de grond genageld staan...

Jim en Howard zagen de jonge vrouw onbeweeglijk en als het ware levenloos op de grond liggen... en ze zagen ook, op minder dan tien meter van haar, het reusachtig vreesaanjagend monster met sneeuwwitte pels: de Lau.

Bijna kruipend en met gestrekte klauwen gleed het dier in de richting van het roerloze lichaam op de grond. Toen het gerucht hoorde, bleef het staan en keerde Jim en Howard zijn grote mull toe. Een vreselijk gehul steeg op. Het monster spande z'n spieren en was gereed voor de sprong. In een bliksemsnel registreerde Jim de geweldige spankracht van al de spieren en de snelheid waarmee die massa op hen toekwam.

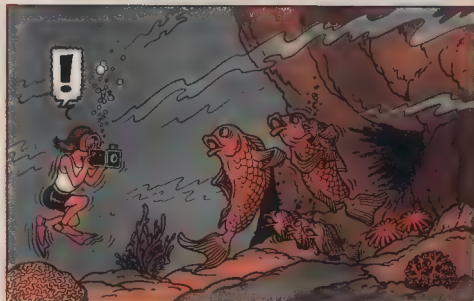
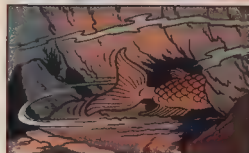
Door een instinctief reflex en bijna zonder te mikken, schouderde Jim zijn geweer en haalde de haan over. Een donderslag rolde langs zijn wang heen en bijna op hetzelfde ogenblik liet hij zich op zij vallen. Iets reusachtigs en onweerstaanbaars scheerde rakelings langs hem heen.

Ondanks het feit dat hij een patroon had gebruikt bestemd voor de olifantenjacht, was de Lau niet dood. Jim realiseerde dat hij verloren was. Toen weerklonk er echter een tweede schot. Het moest Howard zijn die een beetje afzijds stond en de kans had gezien te vuren.

Jim richtte zich op en zag nog juist hoe de witte massa met een kreet die door merg en been sneed tussen het dichte struikgewas verdween.

DE AVONTUREN VAN t PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

Volgende week:
De schuilplaats van de Lau

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Die automobilist die Jari omver gooid, schenkt deze laatste een nieuwe racket. Michel misst en

Lieve hemel! Michel valt flauw...
Michel!

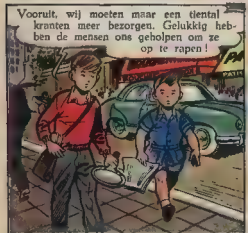
Dat is 'de weeralag van al die emoties... Verdorie, wat heb ik schrik gehad!... Jij bent een fljne kerel, Jari!

Enkele ogenblikken later...

Tot wezelas, mijnheer!

Tot morgen

Vooruit, wij moeten maar een tiental kranten meer bezorgen. Gelukkig hebben de mensen ons geholpen om ze op te rapen!

Wacht even, Michel... Ik vraag eerst eens aan mijnheer Gervillier hoe de match tussen Torrent en Holden afgelopen is.

Hij heeft gewonnen! Ik wist het wel!... Hij speelt overmorgen zondag de finale tegen Larry Pearson. Wat denk je daar van?

En hij zal de ontmoeting weer winnen! Geloof me vrij! Ik kan een kampioen herkennen!

De volgende avond in de garage van Siroude...

Kijk, Michel, zo speelt Torrent. Het televisiescherm was wel wat onscherp, maar ik kon het spel toch ontleden...

Ha! Ha! Indien Torrent speelt zoals jij, zou hij het niet zo ver gebracht hebben.

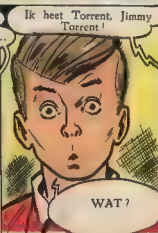
He maar daar is de automobilist!

Lant maar, ik heb de bal!

Ho, u was daar al, mijnheer! Ekskuseer, maar ik heb vergeten te informeren naar uw naam...

Wat moet hij nu beschaamd zijn die bal te hebben gemist voor zijn nabijge...

Ik heet Torrent, Jimmy Torrent!

WAT?

OPERATIE JUPITER

door AWEINBERG

Dan nadert eindelijk de kust. Plotseling stort een auto van de rotsen in het water...

Verrast door het ongeval
aan Dan de rots niet
meer vermijden...

... en hij komt
in het ijskoude
water terecht...

DEF!... Wat een bad!
En dat ongeval... Verdorie,
waar is de chauffeur?

Ik kan niets
ondernemen
om die arme
drommel te
redden... de
strooming is
hier zo sterk,
dat ik niet
eens kan
zwemmen!

Het is erg! Er moet door boven langs
de rotsen waarschijnlijk een boot
lopen, en in de mist zal de chauffeur
zich vergist hebben. Maar neen, dat
kan niet! De zichtbaarheid is teek goed!

En de zak?
En de kist?...
Ha, daar is
de zak!...

De kist is verdwenen, waarschijn-
lijk verpletterd tegen de rotsen...

Hulp!
Hulp!

?! Verdorie!. Daar
roept iemand om hulp!

Die kreten
kwamen
van ginds!
Ik kom!

Plotseling ziet hij een
met een de voet van de
rotsen liggen...

Lieve hemel!
Wat is er je
overkomen?

De man ziet doodsbalek...

Ik storf... Waarschuw dokter Richard
Liberta... Richard ziltten... Hij ziltten...
Keg hem... Thaumalus radiactief... Kos-
mische stralen dragen de schuld... Look...
Gile bloemen en peddestoelen zijn de remedie...

Het loven van honderdduizend
mensen hangt van je af...
Pas op... Hij heeft me
gehoord... Hoed je voor...
Hoezo!... Mijn God...

Daven volgen twee mannen
stijl als schaduwen wat er
zich beneden afspeelt...

HII SPEELT MET VUUR!

DEZE man speelt met vuur, maar hij kan er tegen. Hij kreeg een speciaal pak waarin aluminium is geweven en dat de hitte terugkaatst. Dat nieuw weefsel is zo soepel als gewone stof, sterk en licht. De arbeiders van de metaalindustrie bv. zullen er gelukkig mee zijn, want zij kunnen nu een hitte van ongeveer 750° C trotseren. Op de foto zie je een arbeider in een oven met een temperatuur van 850° C. Je ziet achter en onder hem een rietsen stoel, die eveneens in de oven werd geplaatst en, zoals je merkt, onmiddellijk in brand schoot.

EEN GROOT KAMPIOEN

(VERVOLG VAN BLZ. 18)
DOOR zijn koelbloedigheid ont-snapte hij in 1955 aan het vreselijk ongeluk op de renbaan van Le Mans. In juni van dit jaar scheide het geen haartje of Fangio had zijn laatste rit gered... De kuersvansen reden huiltend in rechte lijn. Na een bocht laten ze inderdaad hun remmen, die met lucht werken, los. Fietsteling hoorde men een geweldige ontplofing: een renwagen sprong letterlijk aan stukken. Een tiental kijkers werden gedood of zwaar gewond. Fangio reed met een snelheid van 200 km per uur en toch kon hij zich een veilige weg banen door de brokstukken, de vlammen, de dichte rookwolken, ondanks de kreten van de gewonden. Op geringe afstand van de plaats waar het ongeluk geschiedde, stopte hij om een firststekken te maken en de hemel te danken omdat hij op wonderbare wijze ontsnapte aan de dood.

DE vereidkampioen werd ge-vormd in een harde school. Hij werd in 1911 geboren te Balcarce, een kleine stad van Zuid Amerika. Zijn moeder was een Italiaanse en Manuel de vierde zoon van een familie van zes kin-dren. Manuel Fangio was eerder teugher. Hij studeerde goed en liep de zes klassen van de lagere school in slechts vier jaar tijd af. Wanneer hij een ogenblikke vrij was, ging hij steeds naar een garage uit de buurt en toonde zoveel aanleg voor mechaniek dat de baas hem liet begaan. Heel spoedig groeide uit de knaap een uitstekend mecanicien. On-nodig te vertellen dat Fangio het

SPEELGOED 1957

OP de laatste jaarbeurs van speelgoed te New York ge-houden, kon men twee nieuwewig-heden bewonderen: een danser die bewogen wordt door een elek-trische batterij en die op om het even welke muziek dansst; een elektronische telegraaf die toe-laat een verbinding van de ene plaats naar de andere tot stand te brengen.

wel eens riskeerde een uitstapje te maken met een wagen. Nooit heeft hij rijlessen nodig gehad! De moeder van Manuel Fangio vertelt over haar zoon-kampioen graag volgende anekdote: 'Op ze-keren dag kreeg Manuel van zijn vader, die niet rijt was, enkele sentaves om naar de bioscoop te gaan. Manuel merkte een kleine jongen in lompen gehuld. Hij sprak hem aan en weldra ver-dweenen zij beiden hand in hand. Manuel had zijn geld gedeeld met iemand die nog armer was dan hij. Manuel moest soldaat worden en kreeg het baantje van chaut-feur van de kommandant. Weer thuis, bouwde hij helemaal alleen zijn eerste renwagen.

(WOORDT VOORTGEZET)

DE POS

WHISKY-OFFENSIEF

HET schijnt wel of er een offen-sief werd ingezet ten voor-dele van de whisky. Voraan-staande Britse geneesheren ver-klaren onlangs dat deze drank uitstekend is voor het hart. Dr. Charles Ross, professor in de chirurgie aan de universiteit van Londen, deelde mee dat de whis-ky de beste remedie tegen de pijn is. Nu ontbreekt er nog aan dat iemand ons zegt dat een glaasje whisky ons leven met tien jaar verlengt. Wij zien kapitein Haddock de oven spit-sen... Volgens de laatste berich-ten exporteren de Britten langsa-om meer whisky. Misschien was dit het doel van al die reclame!

TELEVISIE IN DE AUTOBUS

DE eerste autobus uitgerust met televisie werd in Holland aan het publiek voorgesteld. In de bus die van Den Haag naar Leiden rijdt, werd er een tele-visiescherm opgesteld en de re-izigers kunnen knus in hun zetel het programma volgen. Boven-dien is er een camera die het binnenstappen en het uitstappen van de reizigers opneemt en doorgaat aan een klein scherm, geïnstalleerd op het imperiaal. De ontvanger die op de verdiep-ing zit, hoeft daardoor niet meer naar beneden te komen om te zien of hij het vertreksein kan geven.

HET ONWEERLEG-BAAR BEWIJS

VOOR de rechtbank van Savan-na eiste een dame een schadevergoeding van een mil-joen van een limonade-fabriek met internationale faam. Zij had nl. een kakkerlak gevonden in een limonade-fles van dat merk. De advocaat van de verdediging zei dat de dame absoluut geen gevaar had gelopen en, om dit te bewijzen, trok hij uit zijn zak een kakkerlak en at er de helft van op. De rechter keek met grote ogen toe en... de dame kreeg haar schadevergoe-ding niet!

DE JAPANNERS VERLIEZEN HUN TIJD NIET!

NA de Amerikanen hebben de Japanners een maatschappij gesticht om grond te verhuuren gelegen op Mars. De prijs: 2.000 yen per ha.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

- Al te kieskeurig
- a) Hij bent wel een beetje kieskeurig. Tracht je te beheersen, vooral wanneer je ergens uitge-nodigd bent. Ga nooit kamperen, want dan zou je beaalt enkele keren per dag het bewustzijn ver-liezen van afkeer.
 - b) Door je afkeer niet te tonen, bewijs je dat je takt hebt.
 - c) Hij bent te brutaal! Heb
- je daarbij gedacht aan de mensen die je uitnodigen? Stel je even in hun plaats!
- d) Hij bent niet kieskeurig. Het is prettig met je om te gaan en je aan tafel te hebben. Je eet alles graag. Niet al te kieskeurig zijn wil echter niet zeggen, dat men de regels van hygiëne en voor-zichtigheid niet moet in acht ne-men.

kevel

presenteert de

CONSTELLATION SUPER-G

Luxueuze transportvliegtuig. - Gedetail-leerd landingsgestel, vier motoren, met piloot. - Compagnie « Eastern Airlines ». Spanwijdte: 895 mm.

Te bouwen **95 F.**
Een van de honderd model-len van REVEL.

EXCLUSIEVE CONCESSIE VAN CODRGO P.V.B.A. STERNWEG OP RINGEL 875 BRUSSEL (Alleen verkoop in het groot)

ER GOED UIT ZIEN KOST GELD

SERCQ is een klein eiland. Het is slechts enkele vierkante kilometers groot, groen en schitterend en wist, in een nog grotere mate dan Guernsey en Jersey, zijn eigen zeden en gebruiken te bewaren. Dat eilandje wordt nog steeds geregeerd door heren die rechtstreeks afhankelijk zijn van de Engelse kroon. De belastingen hebben niets ge-

meens met de belastingen van een moderne staat. Personen die er goed uit zien, die opvallen door hun manieren, hun wijze van spreken, hun distinctie en het aantal vrienden dat ze hebben moeten een speciale taks betalen.

Een van de notabelen van Sercq heeft gevraagd deze taks, die nog dateert uit de Middeleeuwen, af te schaffen. Hij is onrechtvaardig en bovendien brengt hij niet veel in de schatkist: 850 pond per jaar.

LUCHTHAVEN VOOR DE OLYMPIADE

IN 1960 zullen de Olympische Spelen te Rome gehouden worden en daarom bouwt men te Ostia nu reeds een vlieghaven die een van de modernste ter wereld zal zijn. Op de betonnen banen van deze vlieghaven zullen straatvliegtuigen makkelijk kunnen starten en landen want tien kilometer in de ronde is er geen enkele hindernis en de banen zijn 3.900 meter lang en 60 meter breed. De konstruktiekosten worden op ettelijke miljoenen geschat.

OOK EEN REKORD

EEN Italiaanse koe gleed in een rivier in de streek van Mantua en... ze begon al dadelijk te zwemmen. Toen ze een sluis naderde meenden de nieuwsgierigen, die aan de oever stonden, dat ze verloren was. Dit was echter niet het geval. De koe dook onder de sluis door om aan de andere kant weer boven te komen! Ze herhaalde dit nog tweemaal en kon, nadat ze zes kilometer had gezwommen, door enkele boeren op het droge worden gebracht.

ER ONTBRAK GEEN STUK AAN!

GEEN enkel nurwerk heeft een geheim voor Janet Price, een Engels meisje van 17 jaar, dat zich specialiseerde in het reparereren en het fabriceren van nurwerken. Zij is het jongste lid van de gilde van nurwerkfabrikanten van Groot-Brittannië. Toen Janet tien jaar was, wierp ze haar eerste nurwerk uit elkaar. Dat is niets bijzonders, maar zij slaagde er toen ook in het weer in elkaar te knutselen... zonder dat er één stuk ontbrak.

NIUWS IN HET KORT

IN de U.S.S.R. wordt een boot van 45.000 ton gebouwd bestemd voor de walvisvangst. Het is de grootste ter wereld en ziet er met zijn vele moderne installaties uit als een drijvende fabriek.

WEES VOORZICHTIG!

Bestel nog vandaag bij je boekhandelaar

HET PRACHTIG SPECIAAL NUMMER

40 BLADZ

dat « Kuifje » publiceert ter gelegenheid van zijn

11de VERJAARDAG

Jij ook zult
accordeon
kunnen
spelen...

zeer vlug en zonder veel moeite. Wij stellen GRATIS een accordeon te uwer beschikking. Vraag uitgebreid prospectus N° 16 aan

DE HOGERE ACCORDEONSCHOOL

Bestuur Ch. DEMAELE
Philippe de Champagne straat, 42
BRUSSEL

Opening der klassen op 29 september. Locale secties in het hele land.

STRIJD TEGEN DE WATERLELIES

IN België Congo besteedde men meer dan honderd miljoen frank en werden er 500 boten gemobiliseerd om oorlog te voeren tegen de waterlilies. Deze prachtige bloemen bloeien weelderig langs de oevers van de Congo-stroom en brengen een lichte, blijde noot in het donkere groen van het landschap. Plotseling echter ontwikkelden zij zich zo snel, dat de stroom op sommige plaatsen niet meer bevaarbaar was. Daarom werd er een vloot gemobiliseerd

om de waterlilies met tak en wortel uit te roeien. Men heeft de bewoners langs de oevers gevraagd de waterlilies niet meer te telen of te verkopen.

JE NEUS IN DE HONIG

IN Rusland wordt de honig meer en meer gebruikt als geneesmiddel. Men gebruikt een speciaal honigpreparaat dat ingedamd wordt en de ademhalingsorganen geneest. Men mengt honig in sommige wondhelende zalven, men gebruikt hem als slaapmiddel en om hoofdpijn te genezen. Wanneer doen wij onze honigkuur?

DE PUNTJES OP DE I

— Firmin, vertel me niet dat je drie uren hebt nodig gehad om een brief te posten!
— Ekskuseer, mijnheer, u hebt mij twee brieven gegeven!

ENIG ...

Om zijn verzamelaars toe te laten de albums aan te vullen die ze aan hun vrienden, ter gelegenheid van de eindejaarsfeesten, willen schenken, geeft de Kuifje's Bon hen een buitenkansje:

GESCHENK-AANBIEDING

10 reeksen van 6 grote KUIFJE'S chromo's : Vliegtuigen (deel 1 of 2), AUTOMOBIEL (deel 1) of MARINE (deel 1) naar keuze, voor slechts 500 punten in plaats van 1.000.

(Voor de albums : zie onze aanbieding in « Kuifje », nr 42 en 47.

Uit te knippen en op te sturen naar Kuifje, Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel.

NAAM :
 ADRES :
 Ik stuur punten en verlang volgende chromoreeksen te ontvangen (gewenste onderstrepen)
 Vliegtuigen (eerste deel) Vliegtuigen (tweede deel)
 Automobiel
 Marine

Dit weekblad moet verkoet worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesaap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 12 jaargang. Lombard Uitgeven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, Isidoor Gerdard, 9, Brussel. — Heliograf : De Drukkerij C. Van Cottenbergh, 200-202, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3633 — Giro 633.389 — Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. — CANADA en de USA : 15 Cent. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

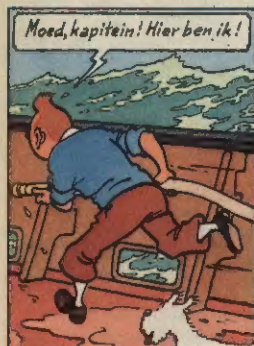
HER KAN MEN KUIFJE KRIGEN IN HET BUITENLAND :
 Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
 Frankrijk : DARGAUD S. A. 60, Châtea d'Antin, Paris 1X.
 Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
 Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5000, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

	Belgie	Belg. Congo	Canada en buitenland Ver. Staten
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Opлага gekontrolleerd door Deven.

Publiciteit : PUBLICIT

De kapitein werd door de negers overvallen en Kuifje snelt hem te hulp...

Moed, kapitein! Hier ben ik!

Ekskuseer, kapitein, maar ik kon waarlijk niet anders handelen!

Ho, maak je daar geen zorgen om! Ik begin het gewoon te worden.

Wel, betoverde nikkers! Is dat dankbaarheid? Ik haal jullie uit dat hol, en al wat jullie er op vinden om mij te bedanken, is mij te overvallen!

Jij niet kwaad worden, mis-sie... Jij niet roepen... Wij niet weten jij goede blanke... Wij denken jij slechte blanke zijn, die arme negers in buik van schip opgesloten heeft... Waar zijn slechte blanken?

Die zijn er van onder ge-muisd! Ze hebben ons in de steek gelaten. Maar indien jullie mij willen helpen, breng ik jullie ter bestemming. Jullie moeten naar Mekka, nietwaar?

Ja, mis-sie, naar Mekka! Wij goede Muzelmannen zijn. Wij op bedevaart naar het graf van de Profeet.

Wij brengen jullie naar Mekka, op voorwaarde dat jullie gehoorzamen aan de bevelen die ik zal geven. Voor- eerst heb ik enkele mannen nodig voor de stoomketels.

Ik, mis-sie...
Ik...
Ik...
Ik, mis-sie!

Twee dagen later...

Ziezo: indien mijn berekenin-gen juist zijn, zullen wij wel-dra Djeddah, de haven van Mekka bereiken.

Ja, die arme negers zijn bijna ter bestemming...

Dat zeg je goed: arme negers!... Ben je er nog altijd van overtuigd dat ze als slaven zullen verkocht worden? Dat is belachelijk...

Indien de emir de waarheid heeft verteld, vrees ik er erg voor dat het wel zal gebeuren.

Dat zijn verhaaltjes! Slavernij bestaat niet meer!

Maar zeg eens, kapitein, zijn er al dan niet cokes aan boord?

Cokes?... Maar...

Mis-sie! Mis-sie! Jij komen zien... Boot vaart ons tegemoet...